

معیارهای جدید شناسایی
ثروتمندان و مشمولان کالابریگ
اعلام شد

دولت با ابلاغ شیوه‌نامه جدید معیارهای تفکیک خانوار به سه طبقه و شروط حذف کالابریگ را اعلام کرد. به گزارش اقتصادسرایآمد، هیئت وزیران شیوه‌نامه جدید «شناسایی و گروه‌بندی اقتصادی خانوارها» را با هدف تدقیق نظام وسع‌سنجی و نحوه تخصیص کالابریگ ابلاغ کرد؛ مصوبه‌ای که بر اساس آن جامعه به سه گروه «وسع اقتصادی بالا»، «متوسط» و «پایین» تقسیم و معیارهای مشخصی برای شناسایی ثروتمندان و مستمری‌بگیران تعیین شده است. بر اساس این مصوبه که با پیشنهاد وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به تصویب رسیده و از سوی محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور ابلاغ گردیده، تمامی مددجویان و مستمری‌بگیران سازمان بهزیستی و کمیته‌امدادامام خمینی (ره) پس از راستی‌آزمایی مستقیماً در طبقه وسع اقتصادی پایین قرار می‌گیرند در ماده نخست این آیین‌نامه، خط‌کش‌های مشخصی برای شناسایی خانوارهای پردرآمد و با تمکن مالی بالا تعریف شده است. بر این اساس، داشتن هر یک از شرایط زیر، خانوار را در طبقه وسع بالا قرار می‌دهد:

زمین مسکونی: مجموع ارزش روز بیش از ۵۰۰ میلیارد ریال (۵۰ میلیارد تومان).
-املاک مسکونی یا زمین غیر مسکونی: داشتن واحد مسکونی یا هر قطعه زمین فاقد کاربری غیر مسکونی با ارزش بیش از ۷۵۰ میلیارد ریال (۷۵ میلیارد تومان).
-خودرو: مجموع ارزش خودروهای سواری و وانت دو کابین بیش از ۷۵ میلیارد ریال (۷۵ میلیارد تومان).
-شاخص‌های رفاهی و تجاری: قرار گرفتن در بین ۵ درصد پرمصرف‌ترین مشترکان انرژی، ۵ درصد دارندگان بیشترین ارزش سهام در بازار سرمایه، ۳۵ درصد گیرندگان بالاترین ماندن تسهیلات بانکی، دارندگان کارت بازرگانی فعال و همچنین افرادی که بر اساس آمار فراچاکمتر از ۱۸۲ روز در سال در کشور اقامت داشته‌اند. در بخش مسکن تصریح شده است که ملاک مستأجر بودن صرفاً داده‌های سامانه ملی املاک و اسکان است و سکونت رایگان، مستأجری به شمار نمی‌آید؛ همچنین مالکاتی که ملک خود را اجاره داده و در جای دیگری مستأجرند، همچنان مالک محسوب می‌شوند. طبق شیوه‌نامه ابلاغی، سازمان امور مالیاتی کشور موظف است دسترسی به «کارپوشه اقتصادی ایرانیان» را در اختیار وزارت تعاون قرار دهد تا وضعیت مالی اشخاص بر اساس مجموعه‌ای از شاخص‌های درآمدی، ملکی و بانکی احراز شود. دستگاه‌های اجرایی از جمله بانک مرکزی، سازمان امور مالیاتی، فراچاکمتر، سازمان بورس، وزارت نفت و نیرو و سازمان ثبت اسناد موظف به تبادل منظم داده‌ها شده‌اند. البته گردش حساب‌های بانکی ۲۴ ماه گذشته شهروندان ملاک ارزیابی قرار می‌گیرد و از ابتدای سال ۱۴۰۶ این تبادل اطلاعات به‌صورت ماهانه انجام خواهد شد. همچنین وضعیت تراکنش‌های طلا و ارزش رمزارزها نیز از مراجع ذی‌ربط استعلام می‌شود. بخش مهمی از این مصوبه به خوداظهاری اختصاص دارد؛ چنانچه حجم واریزی به حساب‌های شخصی و غیر تجاری یک فرد از حدنصاب‌های تعیین‌شده فراتر رود، سرپرست خانوار ملزم است منشأ و جوه را اظهار و مسئولیت حقوقی آن را بپذیرد. بر اساس متن مصوبه، در صورت احراز اطلاعات خلاف واقع، کتمان درآمد یا عدم ثبت دلایل واریزی‌های کلان، وزارت تعاون مجاز است پرداخت کالابریگ خانوار را متوقف کند.

سنگین گروه راهبردی - سهیل اسدی -
کارشناس ارشد حمل و نقل دریایی - تا همین چند سال پیش، وقتی از امنیت ملی حرف می‌زدیم، ذهن‌ها سریع به سمت جنگنده، موشک، تانک، ناو و پایگاه نظامی می‌رفت. تصور غالب این بود: هر چه قدرت نظامی بیشتر، امنیت بیشتر. اما خاورمیانه امروز این تصور ساده را شکسته است. جنگ‌های چندلایه سال‌های اخیر نشان داده‌اند که «قدرت نظامی» دیگر یک ستون تنها نیست.

هر کشوری می‌تواند ارتش قدرتمندی داشته باشد، اما اگر اقتصادش با یک شوک نفتی یا ارزی به لرزه بیفتد، اگر زیرساخت‌هایش در یک حمله سایبری از کار بیفتند، اگر فناوری‌اش وابسته باشد و اگر اعتماد مردم به آینده فرسوده شود، بازدارندگی‌اش پایدار نیست. در نقطه مقابل، انکای صرف به دیپلماسی یا قدرت اقتصادی هم امنیت ملی را تضمین نمی‌کند. امنیت واقعی، حاصل جمع این قدرت‌هاست؛ نه یکی از آن‌ها.

زمان شکل‌گیری بازدارندگی واقعی

بازدارندگی واقعی زمانی شکل می‌گیرد که توان دفاعی، اقتصاد، فناوری، دیپلماسی، حکمرانی، اطلاعات، زیرساخت و سرمایه اجتماعی در یک معماری منسجم کنار هم بنشینند. در این تصویر، نیروی نظامی فقط یکی از اجزاست. اقتصاد امکان ادامه دادن را می‌دهد. فناوری سرعت و دقت تصمیم را بالا می‌برد. دیپلماسی گزینه‌های راهبردی را بیشتر می‌کند. و سرمایه اجتماعی، ظرفیت تحمل هزینه و پایداری اراده ملی را تضمین می‌کند.

تحولات سال ۲۰۲۶ در غرب آسیا این واقعیت را روشن‌تر کرد. امروز جنگ فقط در میدان نبرد تعیین نمی‌شود. شبکه‌های انرژی، خطوط کشتیرانی، زنجیره‌های تأمین، زیرساخت‌های حیاتی، فضای سایبری، اطلاعات و افکار

«سرایآمد» بررسی کرد؛

نگاهی به شاخص‌های بازدارندگی در عصر جدید چراموشک، جنگنده و ناوشکن همه داستان نیست؟

در چنین شرایطی، «قدرت ملی» باید از مجموعه‌ای از شاخص‌های جدازا هم، به یک شبکه به هم پیوسته تبدیل شود. اقتصاد بدون امنیت آسیب‌پذیر است. امنیت بدون اقتصاد پایدار نیست. فناوری بدون سرمایه انسانی، وابسته می‌ماند. دیپلماسی بدون پشتوانه قدرت محدود می‌شود. و قدرت نظامی بدون مشروعیت و انسجام اجتماعی، در بحران‌های طولانی فرسوده می‌شود.

سیاست‌گذاری راهبردی

یک اصل ساده برای سیاست‌گذاری راهبردی می‌توان مطرح کرد: بازدارندگی پایدار = قدرت دفاعی + تاب‌آوری اقتصادی + برتری فناوری + دیپلماسی فعال + حکمرانی کارآمد + سرمایه اجتماعی. مزیت این نگاه آن است که نشان می‌دهد ضعف شدید در هر یک از این مؤلفه‌ها، اثر بقیه را کم می‌کند. قدرت ملی یک زنجیر است؛ اگر یک حلقه ضعیف باشد، کل زنجیر می‌کشد.

غرب آسیا اکنون در رنانه چنین تغییر پارادایمی است. معیار موفقیت در منازعات آینده، فقط میزان سرزمین تصرف‌شده یا اهداف منهدم‌شده نیست. توان حفظ اراده ملی، استمرار خدمات حیاتی، مدیریت اقتصاد، کنترل روایت، بازسازی سریع، حفظ آزادی عمل دیپلماتیک و تبدیل دستاورد میدانی به امتیاز سیاسی، اهمیت فراانده‌ای پیدا کرده است.

آینده امنیت در غرب آسیا

بنابراین پرسش اصلی برای دولت‌های منطقه دیگر این نیست: «چه میزان قدرت نظامی داریم؟» پرسش راهبردی‌تر این است: «اگر یک بحران بزرگ رخ دهد، چه میزان از قدرت ملی ما قابل بسیج، استمرار و بازتولید است؟» کشوری که پاسخ روشنی برای این پرسش داشته باشد، حتی در برابر بحران‌های بزرگ هم حق انتخاب دارد. اما کشوری که پاسخش فقط در سلاح خلاصه شود، ممکن است در میدان نبرد قدرتمند باشد، اما در میدان راهبردی شکستند.

آینده امنیت در غرب آسیا نه فقط متعلق به قدرت نظامی، اقتصادی یا دیپلماتیک است؛ متعلق به کشوری است که بتواند همه این ظرفیت‌ها را در یک «راهبرد ملی منسجم» به هم وصل کند. در نظم در حال شکل‌گیری منطقه، قدرت واقعی یعنی توان تبدیل منابع پراکنده به اراده ملی، اراده ملی به بازدارندگی، و بازدارندگی به ثبات و دستاورد سیاسی.

نشان می‌دهد ارتش‌های منطقه هم به سرعت در حال استفاده از فناوری‌های مبتنی بر هوش مصنوعی در حوزه‌های اطلاعات، شناسایی، فرماندهی و تصمیم‌گیری هستند. پس مزیت آینده به کشوری نمی‌رسد که فقط سلاح بیشتری دارد؛ به کشوری می‌رسد که چرخه «داده - تحلیل - تصمیم - اقدام - یادگیری» را سریع‌تر و دقیق‌تر از رقیب ملی می‌کند. اینجا اهمیت سرمایه انسانی، مدیریت دانش، یادگیری سازمانی و توان تولید فناوری بومی، هم‌سنگ تجهیزات نظامی می‌شود.

دیپلماسی ابزار تبدیل قدرت به دستاورد

دیپلماسی هم دیگر نقطه مقابل قدرت نظامی نیست؛ ابزاری برای تبدیل قدرت به دستاورد سیاسی است. قدرت نظامی وقتی ارزش راهبردی پیدا می‌کند که فضای مناسب برای مذاکره، کاهش تهدید، ایجاد ائتلاف و تأمین منافع ملی بسازد. تجربه بحران‌های اخیر منطقه نشان داده حتی وقتی طرف‌ها برای افزایش فشار نظامی آماده می‌شوند، کانال‌های مذاکره و میانجیگری هم بخشی از رقابت راهبردی باقی می‌مانند. مذاکرات اخیر ایران و آمریکا بر سر کاهش تنش و وضعیت تنگه هرمز نمونه‌ای از همین درهم‌تنیدگی قدرت سخت و دیپلماسی است.

پس بازدارندگی را نباید فقط در تعداد موشک‌ها، هواپیماها، ناوها یا حجم بودجه دفاعی جست‌وجو کرد. بازدارندگی وقتی معتبر است که طرف مقابل بداند هر اقدام خصمانه، نه فقط با پاسخ نظامی، بلکه با مجموعه‌ای از پیامدهای سیاسی، اقتصادی، فناوریانه و راهبردی روبه‌رو می‌شود. مهم‌تر از آن، بداند کشور هدف توان تحمل و مدیریت پیامدهای یک درگیری طولانی را هم دارد.

قدرت ملی شامل چیست؟

تحولات منطقه یک نکته دیگر را هم نشان می‌دهد: انکای مطلق به قدرت‌های خارجی برای تأمین امنیت، محدودیت‌های جدی دارد. در سال‌های اخیر، برخی کشورهای منطقه الگوهای سنتی امنیتی خود را بازنگری کرده‌اند؛ به سمت تنوع‌بخشی به شرکا و افزایش ظرفیت‌های بومی حرکت کرده‌اند. تحلیل‌ها هم از حرکت تدریجی منطقه به سوی نظامی چندقطبی‌تر و پرتگ‌تر شدن نقش بازیگران منطقه‌ای حکایت دارد.

رئیس سازمان امور مالیاتی:

درآمدهای مالیاتی کشور در نیمه نخست امسال ۵۶ درصد افزایش یافت

سال‌های گذشته انطباق کامل دارد، افزود: در این بازه زمانی، دولت موفق به وصول ۱۷۶ هزار میلیارد تومان در آمد مالیاتی شده که این رقم نسبت به مدت مشابه سال گذشته، رشد قابل توجه ۵۶ درصدی را ثبت کرده است. معاون وزیر اقتصاد ادامه داد: تأثیرات مثبت این جریان در آمدی تنها محدود به خزانه دولت نبوده و بخش بزرگی از آن به طور مستقیم در خدمت مدیریت شهری و رفاه عمومی قرار گرفته است. دولت در ۶ ماهه ابتدای امسال بالغ بر ۲۸۵ هزار میلیارد تومان از محل عوارض ارزش افزوده به حساب شهرداری‌ها و دهیاری‌های سراسر کشور واریز کرده است. سبحانیان بابیان اینکه بررسی جزئی‌تر این تخصیص‌ها نشان دهنده رشد خیره‌کننده حمایت‌های مالی از دستگاه‌های خدمات‌رسان است، افزود: عوارض ارزش افزوده سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها با رشد ۸۲ درصدی و سهم اختصاص یافته به حوزه‌های سلامت، ورزش و جوانان و آموزش و پرورش با رشد ۹۳ درصدی نسبت به سال گذشته همراه بوده است. به اعتقاد وی، این اعداد و ارقام نشان می‌دهد که هوشمندسازی نظام مالیاتی توانسته

رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور گفت: در شرایطی که درآمدهای مالیاتی اکنون به ستون فقرات بودجه کشور تبدیل شده و حدود ۷۰ درصد از مخارج جاری و بیش از ۵۰ درصد از منابع عمومی دولت را تأمین می‌کند، عملکرد نظام مالیاتی در ۶ ماهه ابتدای امسال نشان دهنده حرکت موفق در مسیر هوشمندسازی و انضباط مالی است. به گزارش اقتصادسرایآمد، محمدهادی سبحانیان در نشست سخنگوی دولت در جمع خبرنگاران اظهار داشت: با وجود شرایط خاص اقتصادی و چالش‌های اخیر کشور، دولت موفق شد با اتخاذ رویکردی متعادل، هم‌زمان با تأمین منابع مورد نیاز، به حمایت از فعالان اقتصادی و بنگاه‌های آسیب‌دیده بپردازد. در این راستا، با تمدید مهلت تکالیف قانونی و تسهیل مقررات برای بخش‌های آسیب‌دیده، نه تنها فشاری به کسب‌وکارهای مولد وارد نشد، بلکه روند وصولی‌ها نیز در مدار منطقی خود باقی ماند. وی با بیان اینکه بررسی آمارهای ۶ ماهه نخست سال جاری حاکی از تحقق ۳۸.۲ درصدی پیش‌بینی‌های سالانه مالیاتی است که با روند تاریخی ۲۵ تا ۴۰ درصدی

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی

فربا عزیزی - اقتصاد سرآمد